

Glasnik Svetog Jurja

godina 1. (2004.) br. 1

Božićne poruke i prilozii

Iz međimurske baštine

Iz povijesti župe

Župna statistika

BOŽIĆ

Na Božić nam se
Isusek rodi.
Dok dedek v sobi spi,
Cela je obitelj za borom.

Dojde i polnočka,
Cela cirkva vri .
Božek v jasliah spi,
Japa ga gledi.

Dodejo pastiri
V slami bik gledi.
Magarac pospani
V stop se zaleti.

DAVID DOMINIĆ
OŠ HODOŠAN, 6 razred

Uredništvo:

Odgovorni urednik:
vlč. Darko Kelemenić, žpk
Glavni urednik:
Zvonko Franc, bogoslov
Uredničko vijeće: Goran Novak, Jurica Kos,
Igor Ivković, Predrag Brezničar, Tomislav
Mihac, Hrvoje Barić, Marta Barić, Natalija
Steyskal, Tina Kralj, Željka Kovačić,
Marinela Mesarek, Ivana Mesarek, Marija
Toth, Emilija Vadlja, Ivana Vadlja, Marija
Mihac, Kristina Šimunić
***Glasnik Svetog Jurja* izlazi jednom u dva
mjeseca i prema liturgijskim vremenima**

U ovom broju čitajte:

- Uvodna riječ - Božićna čestitka
str. 3
Misao o Božiću
str. 4
Božić za mene ministranta
str. 5
Rođenje Isusovo
Zamišljam Božić
str. 6
Ne bojte se, ja sam s vama...
str. 7
Povijest župe Sveti Juraj u Trnju
str. 8, 9
Susret u župi Svete Barbare, Velika Mlaka
str. 10
Veliki jubilej
str. 11
Blagdanski običaji
str. 12
Sveti Nikola biskup
str. 13
Roditeljstvo danas
str. 14, 15
Božić u srcu: Doma za starije i nemoćne
osobe "Strahija" u Hodošanu
str. 16, 17
Kršteni, vjenčani, umrli 2003.
str. 18, 19
Božićna i novogodišnja poruka našega
biskupa Marka
str. 20
Mladi mladima
str. 21
Recenzije filmova
str. 22
Zabavna stranica
str. 23

Dragi župljani

Znamo iz iskustva da svaka radost u životu podijeljena sa drugim čovjekom dvostruka je radost. Svako novo iskustvo stečeno u mislima, riječima i djelima donosi blagoslov pojedinca i zajednice. Svako novo djelo resi i uzdiže svoga autora, svaka riječ i stih donosi blagostanje onoga što se započinje, donosi početak povijesti onoga što sada nastaje. Nastaje župni list kojeg nismo nikako drugačije mogli nazvati nego po zaštitniku i patronu naše župe Svetom Juraju.

Kao što se čuje glas iz naših usta, titraj našeg srca, pozdrav iz tuđine, smijeh djeteta koji gleda u roditelje, starca i starice u glasu molitve, tako sada glas naše župe neka dopre do onoga koji nas želi čuti i saslušati. Budući da su dani Božića, dani kada se svi i stari i mladi raduju, dani kad treba misliti na svakoga čovjeka, suosjećati sa svakim čovjekom, ljubiti svakoga čovjeka, na dlanove i u srce upisati svakoga čovjeka, tako će taj naš župni list približiti se svakome i živjeti za svakoga. Cilj je da malo dijete pogleda sliku, školarac produbi um, roditelji djeci prošire znanje, starci pronađu riječi utjehe, bolesnici lakše ponesu svoj težak životni križ. Vrlo sam radostan što se sama pronašla ekipa mladih koji su zaželjeli pokrenuti župni list (glasnik), koji preko svoga animatora Zvonka Franca bogoslova i mog pomoćnika djeluju i izgrađuju svoje mladenaštvo, te preko njega odaslati riječ u svijet, riječ naše drevne međimurske fare.

Pozivam i druge mlade i stare da nam se pridruže, i Vas koji ste doma i Vi koji ste u tuđini, da zajedno pronesemo glas po čitavom svijetu.

Oprostite nam ako što neće biti u redu, jer je u nama još trema, ali znajte ovo, za dobar izgled ovaj naš list upravo tebe treba.

Dragi župljani kad Vam je lijepo zahvalite na ljepoti, kad ste radosni podijelite radost drugom čovjeku, kada ste sretni podijelite svoju sreću, kada ste tužni pronađite si utjehu, kada ste bolesni budite jaki, kada želite nešto pročitati uzmite naš list i lijepo će Vam biti.

Sretan Vam Božić svima i blagoslovljeno Novo Ljeto, a naš Sveti Juraj neka Vam izmoli obilje svojih darova.

Vaš župnik

Misao o Božiću

Kad dani postaju sve kraći, zimi kad padaju prve pahulje snijega, bojažljiva i blaga misao javlja se o Božiću. Iz jedne takve jednostavne riječi zrači tajnoviti čar kojemu teško odolijevaju naša srca. Čak i oni kojima priča o Betlehemskom Djetetu ništa ne znači, vjernici neke druge vjere, ili oni koji ne vjeruju pripremaju nekakvu svečanost i ne znajući poprimaju radost koja je svugdje prisutna. Ta radost već se tjednima i mjesecima širi po svoj zemlji, a ja osobno doživljam je kao rijeku ljubavi. Zvezda repatica prema kojoj svi pritrčavamo upravo je ta ljubav.

Za kršćanina, posebice ovdje govorimo za katolika, Božić je i nešto drugo. Zvijezda nas vodi do Jaslica, do Djetesca koje donosi mir na zemlju. Stare nam Crkvene melodije pjevaju o Njemu, umjetnost nam taj događaj predstavlja u slikama, a mi sami kao da postajemo dionici tog nezaboravnog događaja. Pjesme došašća bude u nama svetu i žarku želju i nestrpljivo zovemo Gospodina da dođe i ne čeka više, da nas spasi. I tad nam stiže odgovor, sve teži od obećanja (zadnja ned-

jelja Došašća) "Gledajte sve se ispunilo" . "Danas ćete znati da Gospodin stiže, a sutra ćete ga vidjeti kako se pojavljuje u svojoj slavi".

Na Božićnim jelkama kada gore svijeće navečer, kada su darovi podijeljeni, želja nas tjera na ulice prema jednom drugom svijetlu sve do trenutka kad zazvone zvona ponoćne mise, a na oltarima, okićenima svijećama i cvijećem obnavlja se čudo svete Noći: "I Riječ je Tijelom postala". To je onaj trenutak ljubavi i sretnog ispunjenja naše nade.

Predrag Brezničar

BOŽIĆ

Snegec curi,
Curica gledi.
Nebre se vćekati,
Darove videti.

Ljudi kinće boreke
Deca se veselido,
Otpirajo darove i
Veselo gledido.

Isusek v jaslicama leži,
I sjajne zvezde gledi.
Dojdo i pastiri,
Štiri muškeri.

Tri kralja došla,
Darove donesla,
Isusek ih veselo gledi
I v jaslicama zaspi.

Mišel Dominić
OŠ Hodošan 6. razred

Božić za mene ministranta

Ja sam dominštrant već nekoliko godina. Meni je kao dominštrantu najljepši blagdan u godini Božić. Iako se ponavlja svake godine, meni svaki put znači nešto posebno. To je blagdan ljubavi, poštivanja, radosti, a ne mržnje i netrpeljivosti. Mnogi svjetski vođe koriste Božić kao blagdan nemira i ubijanja. Na taj dan rodio se Isus, naš Spasitelj. On se rodio da nas zaštiti od zla, mržnje, ljudske netrpeljivosti. Božić je blagdan koji sam po sebi ima posebno značenje. Ljudi se u to doba darivaju, ljube. Sve je to lijepo dapače,

ali mi koji imamo kakove takove prilike da u miru provedemo Božić, moramo se osvrnuti na one siromašne, bolesne, gladne. Naš je zadatak da kao takvi pomognemo ljudima koji su siromašni, gladni, bolesni da i oni osjete Božić u svim njegovim čarima kojima on zrači. Svi su ljudi rođeni ravnopravni. Zašto bismo im onda uskratili ono što je dragi Bog podario svima, a ne samo nama. Sjetimo se samo današnjih događaja u Iraku. Tamo ljudi pate cijeloga života samo zbog nekoliko zlih ljudi koji ne prihvaćaju Božju poruku koja se ponavlja svakog Božića i poziva nas slijediti je. Ti ljudi si nisu ništa krivi zbog događaja u svojoj zemlji. Pa zašto bi onda oni morali biti izuzeti iz života ljudi koji nemaju takve probleme. Bog je rekao: "Primi svakog čovjek, ma kakav on

bio". Tu su još i gladni ljudi u Africi, koji nemaju hrane za svakodnevne potrebe, a kamoli za Božić. Pokušajmo se osvrnuti na sve te ljude. Kao što sam već rekao oni nisu krivi što žive u takvim životnim prilikama. Pa im zato mi drugi ljudi moramo pomoći koliko god možemo. Još i danas postoje mnoga svjetska udruženja koja pomažu takvim ljudima. Dakle ako imate nešto što vam nije potrebno, a mislite da bi drugima moglo dobro doći darujte im to, nemojte im uskraćivati ono što je namijenjeno svakom čovjeku. Sada za vrijeme Božića, ako ste dobra duša učinite to. Svi smo mi mali, ali možemo učiniti mnogo toga osobito sada. Učinite dobro djelo, za veseli Božić svih ljudi na planeti. Ja mislim da smo mi za to sposobni. Ovako ja kao dominštrant gledam na Božić.

Siniša Čavlek,
8. razred

ZIMA

Došla je došla
mrzla zima.
Donesla nam snega
i veselog dečjeg smeha

Deca na poto sonjke nagonjajo,
dok japa i mama kraj tople
peći se grejejo.

Snegović beli na gruntu stoji
i storo metlo v roki drži,
a lonec na glovi visi.

Mateja Švenda,
6. razred

Rođenje Isusovo

Stigosmo u Betlehem
i ugledasmo malenog Isusa,
kako leži na zlatnoj slamici,
a oko njega bijeli anđeli lete i
pjevuju Božićnu pjesmu.
Moj odnos prema Bogu

Za mene je Bog čovjek, "velikog srca" koji mi pomaže i u dobru i u zlu, koji me vodi u budući život. Bog mi u životu znači sve jer mu se mogu obratiti u teškim trenucima, a i veselim trenucima. Najčešće mu se obraćam nekom molitvom ili toplim riječima zahvale za ono dobro i za ono loše što mi se dogodilo. Jedino On zna što je za mene u životu dobro, jer me prati na svakom mom koraku i zna sve moje mane, i one dobre strane. On je jedini Čovjek kojemu se mogu obratiti u svakom trenutku i reći mu sve ono što me muči, jer znam da će svako moje pitanje upućeno Njemu uvijek imati neki odgovor. Bog mi daje snagu da učim, da pomazem roditeljima iako mi se kadkad i ne da. Netko me stalno potiče, a to je zasigurno Bog jer samo On zna ono najbolje. Kadkad me obuzme osjećaj da Bog uopće ne postoji jer kada nam je najviše potreban Njega nema kako bi nam pomogao u tim trenucima. Ipak, samo vjera u Bogu može stvoriti čudo.

Ivana Vadjla

Zamišljam Božić

Za mene je Božić najveći i najljepši blagdan. Željela bih ga provesti sa svojom obitelji. Najzanimljivije bi bilo kada bismo kitili bor. Moje mlade sestre po svom bi se običaju gurale gdje ne treba. Svi bismo se smijali i šalili. Na večer bi moj djed donio slamu, svi bi kleknuli oko slame i molili. Moje bi se mlade sestre smijulile i jedva čekale da nađu i otvore svoje darove. Kasnije bi svi sjeli oko stola i razgovarali kako se Božić slavio u prošlosti. Ja i moje sestre sjele bi do štalice i promatrale malog Isusa. Rano bi sve otišle spavati da bi mogle rano ustati. Ujutro bi sve potrčale do bora i otvorile svoje darove. Nemam neku posebnu želju za dar pa bi me svaka stvar razveselila. Moje bi mlade sestre vikale da pogledamo što im je Isus donio. Ispitivale bi nas kada je došao. Mi bi smo nešto izmislili, a one bi se čudile našem odgovoru. Nakon otvaranja darova i dosta priče, mi bi smo se najeli i onda bi svi morali s mojim sestrama gledati Božićne crtane filmove. Poslijepodne bi posjetili moju baku. Ona živi sama pa bi se razveselila našem dolasku. Na večer bi smo po željama mojih sestara ugasili sva svjetla kako bi se vidjela samo svjetla na boru. Opet bi smo se divile malom Isusu i kasno otišle spavati. Jako bih voljela da se moj zamišljeni Božić ostvari.

Ivana Mesarek

Ne bojte se, ja sam s vama...

Ovo predbožićno vrijeme potaklo me na razmišljanje o tom velikom blagdanu. Je li taj okićen bor, te šarene svijećice na boru, je li to Božić? Trebamo li se veseliti onome daru ispod bora, ili punom blagdanskom stolu? Da li oni kolači što se pripremaju danima prije čine Božić? Ovo predbožićno vrijeme trebali bismo mi kršćani doživjeti u molitvenom raspoloženju. Morali bismo se radovati tajnovitom susretu s Isusom. Isus je jednom u povijesti već došao k nama i sada je s nama na nevidljiv način do svog ponovnog dolaska. Time što vjerujemo u Duha, dolazimo pred njega sa svim prošnjama, našim potrebama i brigama. Često su te naše prošnje neostvarive, a očekivanja nerealna, no On nam je Tješitelj. U mislima kao kroz san čujem riječi "Ne bojte se, ja sam s vama" Iako se čini da u svijetu vlada zlo, grijeh, nemiri, Bog stvara mir. Daje nam nadu da i mi mali ljudi možemo osjetiti taj unutarnji mir, samo potrebno Mu je otvoriti srce. U adventsko vrijeme pružena nam je posebna prilika da se izmirimo s posvađanim bratom, susjedom, samim sobom..., a onda da tako pomireni, čiste savjesti otvorimo širom vrata svog srca i dopustimo da ljubav zavlada, jer jedino ljubav nam daje potpuni osjećaj mira. U tako izmirenom čovjeku bude se stvaralačke nade, dobiva se snaga krenuti dalje. Važno je u životu misliti i djelovati pozitivno. Budućnost bismo trebali planirati nesebično. Biti spremni na davanja i odricanja. Trebali bismo biti pravedni. Tako pozitivno razmišljajući s Bogom i bližnjim izmireni, mislim da ćemo biti čestitari koje će novorođeni Spasitelj primiti u svoje nebesko kraljevstvo. Smjeti ćemo s osmijehom stati pred jaslice i pokloniti mu se, a svijeće na boru

sjat će nam jasnije jer "Mir pravi mir daje samo Krist Gospodin naš"

Gospodine, ne tražim da ne patim, nego da mi pomogneš u patnji.
Ne molim te da se ne bojim patnje, već da mi patnja postane prijatelj.
Ne tražim da me oslobosiš kušnje, nego da mi daš hrabrosti prihvatiti ovaj život i smrt.
Ne vapim za milošću, već Te molim, da mi dadeš strpljenja i nadu u svjetlost.
Ne vapim za mudrošću, već Te molim da mi dadeš vjeru u Tebe.
Ne tražim snagu za sutra, nego želim svim svojim srcem Tvoje savezništvo u vremenu, kako bih s tobom mogao prihvatiti i današnjicu, i sutrašnjicu.
Ne želim da budeš daleko od mene, dapače molim te, budi u meni zauvijek!

Marta Barić

POVIJEST ŽUPE SVETI JURAJ U TRNJU

U ovoj rubrici želja nam je kroz svaki broj ovog lista donositi isječke iz povijesti naše župe, kako bismo istražili njezino bogatstvo, a ponajviše očuvali je od zaborava.

U drugoj polovici 6. stoljeća u Međimurje dolaze Hrvati. Polako prihvaćaju kršćanstvo te politički ulaze u sastav Posavske Hrvatske. Od vladavine Tomislava pa sve do Zvonimira Međimurje je bilo hrvatsko. Nakon što su hrvatski kraljevi propali, na vlast dolazi mađarski kralj Ladislav koji je 1094. godine osnovao je biskupiju u Zagrebu i njoj podredio Međimurje. Najstariji pisani izvori o Međimurju potječu iz 13. stoljeća. U njima se spominju neka mjesta kao, npr. Nedelišće, Prelog, Šenkovec, Otok itd. Važno je reći da se već tada Goričan i Palinovec spominju kao filijale župe Sveti Juraj u Trnju.

Sela ili filijale župe Sveti Juraj u Trnju ne potječu iz istog vremena. U 13. stoljeću spominju se Goričan, Sveti Juraj, Hodošan i Palinovec. U 17. stoljeću javljaju se Donji Pustakovec i Donji Hrašćan. U 14. stoljeću dolaze prve službene vijesti o postojanju naše župe.

9. kolovoza 1334. godine sastavljen je popis župa zagrebačke biskupije. Drugi popis je iz 1501. godine. Zagrebačka biskupija je brojila 14 arhidakonata. Međimurje je spadalo pod arhidakonata Bekšin. Zbog mjesta koja se spominju kao filijale ove župne crkve možemo zaključiti da ECCLESIA SANCTI GEORGII ne može biti ništa drugo osim crkve Sveti Juraj u Trnju. Ne može biti niti crkva Sveti Juraj na Bregu jer je ona nastala tek 120 godina kasnije. Od 1683. godine do 1699. Međimurje je stalno bilo

napadano od Turaka. Uspomena na to teško razdoblje nije ostala samo u Turčišću, nego i u Donjem Hrašćanu.

Župa Sv. Juraj u Trnju doživljavala je svu tragediju ratnih pustošenja, razaranja i nesigurnosti.

Župna crkva

Župna crkva 1660. godine bila je zidana i pokrivena tankim istesanim hrastovim daščicama. Župa nije imala školske zgrade. U župu Sv. Juraj u Trnju spadalo je šest sela: GORIČAN, HUDOŠAN (HODOŠAN), TORČIŠ (TURČIŠĆE), PALINOVEC, HRAŠĆAN i PUSTAKOVEC.

Oko 1668. godine župna crkva je bila zidana, ali slabo pokrivena. Nad svetištem je bio svod, a nad lađom se uzdizao drveni strop. Crkvena lađa i svetište su bili popločeni duguljastim oprekama. U crkvi su se nalazila dva oltara: glavni oltar sv. Jurja i bočni sv. Antuna Padovanskoga.

Sjeverno od svetišta nalazila se sakristija, a na zapadnoj strani bio je crkveni toranj u kojem su visjela dva zvana. Imala je samo jedan ulaz iznad kojeg je bio drveni kor. Na stupu kod sakristije stajala je drvena propovjedaonica. U sredini crkve bila je grobnica. Groblje se nalazilo oko same župne crkve, a bilo je lijepo ograđeno.

Župni dvor je bio od drveta i pokriven slamom.

Iz godine u godinu, crkva je postajala sve uređenija i ljepša. Sav narod je bio katoličke vjere. Nije bilo javnih grešnika niti bigamista.

ZAKLJUČAK:

Područje župe Sv. Juraj u Trnju, u prošlosti je obilovalo mnogim zbivanjima. Zbog toga možemo reći kako je u našoj župi sažeta i prošlost velikog dijela Međimurja. Sveti Juraj u Trnju je zemljopisno gledajući najpogodniji biti središtem župe jer se nalazi u sredini skupine sela koja su gotovo podjednako udaljena od župne crkve (izuzetak: Goričan).

Stanovništvo je bilo katoličko. Iznimka je jedino razdoblje protestantizma. Tada je župa bila pod vlašću protestanata. Najveća pustošenja, župa je osjetila za vrijeme Turških ratova. U svim krizama, jedini tješitelji, pomoćnici i prosvjetitelji bili su svećenici.

Mirko Kočila, bivši župnik u župi Sv. Juraj u Trnju, prilikom svog premještaja, rekao je ovako:

“Ova se župa naziva Sv. Juraj u Trnju. I doista, za svećenika je trnovita, “pikeča”. Ali na trnju rastu najljepše i najmirisnije ruže!”

Željka Kovač
Tina Kralj

Samoća

U dubokoj tami,
u dubokoj samoći,
sjedim i slušam.

I kad sunce zađe
i kad mjesec dođe,
ja slušam.

Opet sam sama.
I kad tmina prođe
i kad zora dođe
ja slušam,slušam
sama.

Sjedim u kutu
Malene sobice.
Slušam i brišem suze

Niz obraz.

Odjednom...
začuh tihu glazbu,
glazbu samoće.

Mjesečina

Ležim u travi
kada padne velik mrak,
kada zvijezde sjaje na nebu,
kada se trava njiše na laganom povjetarcu,
kada mi rosa pada na oči,
kada u tišini svjetli mjesečina!

Ivana Vadjla

Susret u župi sv. Barbare, Velika Mlaka

Župni zbor ispred crkve sv. Barbare u Velikoj Mlaci

kim freskama.

U prepunoj crkvi pjevali smo misu, a na licima prisutnih vidjelo se čuđenje i zadovoljstvo. Prema izrazima na njihovim licima moglo se zaključiti da smo bili odlični.

Nakon mise slijedio je ručak uz glazbu naših tamburaša, razne zdravice i zanimljive razgovore. Uslijedilo je jako zanimljivo poslijepodne. Upoznali smo i njihove zbrove, zajedno smo pjevali i dobro se zabavili. Oko pet sati navečer krenuli smo kući. Ovaj put u autobusu pjesme nije predvodio kantor već mi mladi. U sedam sati sretno smo stigli pred župnu crkvu, lijepo se pozdravili i svima zaželjeli laku noć.

Natalija Steyskal

U nedjelju, 16. 11., u 8:30 sati ujutro krenuli smo putem Zagreba, točnije Velike Mlake. To je predivan turopoljski kraj prepun zelenila i svježeg zraka. Išlo nas je 43. od ukupno 55. U punom autobusu bilo je svega: pjesme, molitve, smijeha, planova za budućnost, razgovora, nekih novih ideja.

Vozili smo se autocestom i svuda oko nas sve se zelenilo. Bilo je malo tmurno, čak i prohladno vrijeme, ali uz našeg dragog kantora Vladu Sinković kao da i u najvećoj oluji sja sunce. U autobusu smo dobro zagrijali grla uz crkvene pjesme. Napokon smo došli do Velike Mlake. Tamo su nas veličasni Sinković i njegovo društvo lijepo dočekali ponudivši nam okrijepu. Ušli smo u crkvicu u pravom smislu riječi. To je župna crkva, a manja je od kapele u Hodošanu. Ta mala, predivna, drvena crkvice ukrašena je svetač-

Članovi župnog zbora s našim župnikom vlč. Darkom Kelemenčić i kantorom Vladom Sinković ispred glavnog oltara sv. Barbare

VELIKI JUBILEJ

Postoji izreka da ljudi umiru kada ih se prestanemo sjećati, što znači da žive toliko u vremenu koliko žive u našim sjećanjima. Istražujući našu međimursku baštinu nailazimo na mnoga imena, događaje, simbole, običaje i ne možemo ostati ravnodušni na njihove ljepote i značenja koje te pojavnosti imaju za nas ljude današnjice, naše kulturno i duhovno bogatstvo. Imajući u vidu početnu rečenicu želja nam je da u ovoj rubrici "Iz međimurske baštine" oživimo spomen i sjećanje na sve one ljude koji su nas svojim životom i djelovanjem zadužili, ali koji nas i opominju da ne zaboravimo nastaviti njihov rad razvijajući vlastite talente.

Na početku 17. st. pojavljuju se u župama prvi službeni učitelji koji su bili orguljaši, kantori ili školnici. Iz povijesti župe saznajemo da je prvi orguljaš bio, davne 1660.godine, JURAJ MARČINKOVIĆ.

Orguljaši su, uz to što su svirali i pjevali u crkvi, imali i zadaću podučavati djecu i mladež. Prvi orguljaš koji je podučavao mladež bio je MATIJA KOLONIĆ 1768.g.

Kroz 18.,19. i u početku 20.st. nanizao se velik broj orguljaša koji su vršili i školsku dužnost. Da vas ne zamaram imenima, jer ih se do danas nanizao povelik broj, posljednji orguljaš koji je obavljao i školsku dužnost bio je JOSIP HAFINGER 1928. g., koji je ujedno bio i upravitelj škole.

Uvelike boljem statusu orguljaša, kao materijalnom ili sociološkom, doprinio je župnik A. FISCHER koji je 1930.g. osno-

vao posebnu zakladu za orguljaše.

Nažalost iz istih izvora ne saznajemo gotovo ništa o osnivanju i djelovanju župnih zborova ili pak glazbenom životu župe. Pošto će župni zbor slaviti veliki jubilej od osnutka, tom prigodom čestitamo, svima nama dobro znanom i dragom, našem "kantoru" g. VLADI SINKOVIĆU.

Vlado Sinković se već kao dječak bavio pjevanjem i sviranjem. Nekad su se ljudi okupljali jedni kod drugih i pjevali. Tako je počeo i naš kantor.

Završivši prvu pučku školu, školovanje nastavlja u Zagrebu. Tamo je polazio dva razreda klasične gimnazije, a učitelj mu je bio već tada poznati i slavni ALBE VIDAKOVIĆ.

Prije Vlade orguljašku službu vršio je jedan Mađar koji je ujedno bio još i učitelj. Pravi crkveni zbor nije do tada ni postojao već su pjevale žene (većinom starije). Vlado Sinković počinje svirati u crkvi davne 1950. g., a tom prigodom osnovao se i prvi pravi zbor. Već 1956. g. zbor pjeva misu na latinskom jeziku...

(Nastavak u idućem broju!)

Tomislav Mihac

Blagdanski običaji

Uz Božić su nastali i brojni pučki običaji. Vezani su uz pojedine dane božićnog vremena, ili se pojavljuju tijekom cijelog vremena, ovisno o naravi i sadržaju samog običaja.

Božićni su običaji kod nas vrlo brojni. Neki su poznati u svim krajevima, a neki su vezani samo za pojedina područja.

Na Badnji dan sve je užurbano. Priprema se slama, nasaduje se bor, peku se dizani kolači. Kuću treba dobro očistiti, drva prip-

remiti, jer na Božić se ne čisti niti ne mete.

Iste večeri prema posebnom običaju, kad zazvoni večernje zvono gase se svjetla u kući, a slamu u kuću unosi muškarac. Tada svi u mraku kleknemo, najstariji muški član obitelji izgovara "bajanje", zatim zajednički molimo "Anđeosko navještenje", "Oče naš", "Zdravo Marijo" i još prigodne molitve. Zatim se pali svijeća. Prostire se stol na koji se stavlja sjemenje, novac, polažu se vreće u obliku križa i sve se prekriva bijelim domaćim stolnjakom. Na sredinu stola se stavlja pogača uz koju se zatakne svijeća, a oko nje grančice bora. Ispod stola se stavlja slama, na kojoj se ponekad i spava. S blagoslovljenom vodom poškropi se najprije prostorija

u kojoj se boravi, a zatim ostale prostorije, ostali stambeni objekti i dvorište, te živina. U sobu se unosi bor, kiti se ukrasima koji su se ručno izradili, pjevaju se božićne pjesme.

Zapravo, na Badnjak se postilo, pa se iščekivao odlazak na polnoćku, jer se nakon povratka s polnočke sjedalo za stol i obilno jelo.

U noći između Badnjaka i Božića vatra se u peći nije gasila. Također se svjetlo te noći nije gasilo. Na Božić se nije odlazilo u selo.

Usljed društvenih i gospodarskih promjena mnogi božićni običaji nestaju ili se prilagođavaju suvremenim prilikama. Ali svi i svuda, i staro i mlado, pjevaju sveg božićnog vremena božićne pjesme, pa je sve veselo.

Zato je Božić najveselija svetkovina.

Marija Mihac

Sveti Nikola biskup

Svci se ne rađaju. Svećem se postaje...

Crkva pred nas stavlja likove iz svoje povijesti koji su svojim životom, radom i svetošću postali primjeri koje i mi, ljudi današnjeg vremena, trebamo nasljedovati. Ova rubrika je posvećena baš njima.

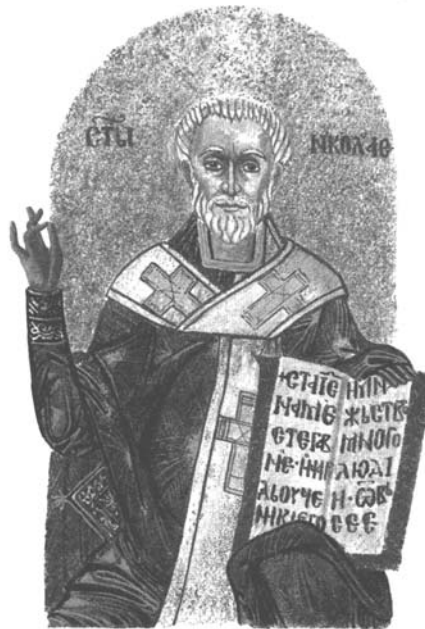
Nikola je rođen u Patari u Maloj Aziji. Roditelji su mu umrli pa on preuzima roditeljsko imanje. Zaređuje se i postaje svećenik. Kasnije postaje i biskupom. Biskup Nikola zaštitnik je pomoraca, putnika, prijatelja mladeži. Može li nam sv. Nikola biti uzorom?

Još je za vrijeme života bio proganjan i na kraju je završio u tamnici. Borio se za pravu vjeru i nikad nije odustajao. Ovaj Božji svetac uči nas da živimo po vjeri i da za vjeru trpimo.

Svaki od nas ima svoje križeve. Netko teže, netko lakše. Ponekad posrnemo, ali ne smijemo odustati. Isus je tri puta pao pod križem, ali se podigao i završio svoj put. Završio na križu da bi nas spasio!! Zato prigriomo svoje križeve, dignimo glavu i krenimo dalje. Krenimo dalje prosvijećeni, puni snage, puni osjećaja za druge ljude.

Ali nemojmo da nam naši križevi zatvore oči, da gledamo samo svoje patnje. Postoje ljudi oko nas koji isto pate i možda trebaju našu pomoć. Koliko puta se dogodi da im zalupimo vratima i zaključamo svoja srca?! A kad nama zatreba pomoć? Jesmo li dovoljno razvili osjećaj za druge? Vjerujte, lakše je darivati nego primati!

U ove božićne dane svi luduju, kupuju skupe božićne darove. Sjete li se tada oni imućniji i na vas, siromašne? Većinom i ne. Jer oni imaju dovoljno, čak i previše za sebe.

To je zbilja žalosno, ali nam se događa.

Isus je rođen skromno, u štalici. Grijan oslekom i volekom. Ma ljudi moji, nije važno sve ono vanjsko blještavilo, važno je unutrašnje, stanje duha. Jesmo li se dovoljno pripremili? Jesmo li bili na ispovijedi? Očistili svoja srca, pripremili se za dolazak našeg Spasitelja. On se rađa u svakome od nas, u meni, u vama, bratu, susjedu, prijatelju. Jesmo li spremni, prepoznali Ga u svakome?

U ove božićne dane pomirimo se sa svima, zaboravimo neke nesuglasice, oprostimo jedni drugima, jer samo tako možemo biti spremni za blagdan Isusova rođenja. Čini vam se djetinjasto, smiješno? ?

Probajte, vjerujte i ostvarit će se. Otvorite svoja srca i krenite novim putem. Rodit će se i u vama.

Tomislav Mihac
Ema Vadjla

*Kada u svijetu
po samo jednom čovjeku
ima malo više
ljubavi i dobrote,
malo više svjetla i istine,
njegov život ima smisao.*

Nikolije

Ovak je prešlo moje leto:
celo hižo sam
dvapot počistila,
pet pot sam se
prijela za metlo,
čak sam janpot
i usisavoča koristila!
Por pot sam
i kolače spekla...
Nikaj sam za sebe ne skrila-
i za jedinicu sam rekla.
Sestrama sam se
ne bila,
samo sam negda
povisila glasa.
I nijeden petek
nisam mesa jela,
i prekinula sam prijateljstvo
"jo i telefon"...,
ali je nikaj ne pomoglo-
za Nikolije sam
pok dobila šibo.

Marinela Mesarek

Roditeljstvo danas

U vrijeme elektronskih medija, globalizacije, popularizacije raznih pokreta, udruga, sekta i sl., u vrijeme povećanog broja kriminalnih djela, automobilskih nesreća, alkohola i droge, sve je teže i teže biti roditelj, staratelj, odrastao. Djeci je sve pristupačnije nego je to bilo prije, u doba kada su naši bake, djedovi, roditelji i stariji bili djeca. Danas je do svega lakše doći, sve je lakše pronaći, a pod sve ne smatram samo ono dobro i korisno, pod sve spadaju i loše stvari. Teško je danas voditi obitelj, biti roditelj i ujedno raditi dobar posao, kojim se može omogućiti dobar i kvalitetan život.

Teško je roditeljima svaki dan slati djecu u školu, znajući da tamo vani vrebaju svakakve pošasti, koje mogu lako prevariti i najrevnije među nama. Teško je slušati kako svaki dan pogibaju mladi, mladi koji pred sobom imaju cijeli svoj život, a gube ga na gluposti, ujedno i drugima zagorčavajući život. A još se k tome mladi ne slažu sa starijima, jer je nestalo onog poštovanja, usudio bi se reći, onog neophodnog strahopoštovanja, koje je do ne tako davno osiguravalo do neke mjere smiren život među mladima. To isto strahopoštovanje činilo je mnoge nedozvoljne i neprikladne, a danas svakidašnje "stvari" nepristupačnima djeci, mladima. Ne kažem da su prije svi živjeli idealno, naravno da je i tada bilo problema s mladima, i u vrijeme naših roditelja, a i prije, pa naposljetku ima primjer s malim Isusom kada se izgubio u Hramu. Mariji i Josipu nije bilo lako. Nisu znali gdje je njihovo dijete, ono isto kojem su poklonili život i za kojeg su se žrtvovali. Tražili su ga tužni i nestrpljivi, čekajući vijesti o svom sinu. Tako je i našim roditeljima baš svakog dana. Iako nama to

nije jasno i iako se mi prečesto svadamo s njima, misleći da se prave pametni i da sve znaju, oni se brinu. Govore iz iskustva jer su i oni su to sve prošli, to sve što i mi prolazimo. I oni su išli u školu i imali probleme s ocjenama, s ponekim lošim iskustvom iz škole, a ni njima nije bilo lako svakog dana ra-

Takve najbolje prijatelje, prijatelje koji nam mogu pomoći i koji nas razumiju, dobro je imati negdje blizu, jer često nam zatrebaju, a i mi njima. Nama najbliži i najpoznatiji prijatelji upravo su naši roditelji, a oni nas i najbolje poznaju i najbolje nam znaju i mogu pomoći. Znaju sve naše pogreške i mane, ali i sve naše dobre strane. Znaju nam opraštati, iako ih mi u mnogočemu i puno puta razočaramo, iako smo obećali potpuno suprotno. Ne smijemo se zatvarati u sebe, skrivati se pred nekim, a pogotovo ne pred roditeljima. Ne pred njima, koji su nam poklonili život i koji se svakodnevno žrtvuju za nas. Vjerujem da je njima još teže kad mi patimo, kad nas nešto boli, a njima ništa ne želimo reći, kao da su oni krivi za to. Mislim da za njih nema gore kazne, nego da imaju osjećaj da ih odbacuje vlastiti sin ili kćer. Stoga, smatram da bi za dobar, kvalitetan i miran život trebali najprije imati što bolje odnose sa svojim najboljim i najbližim prijateljima, prijateljima koji nas nikad neće napusiti, roditeljima.

Hrvoje Barić

diti ono što su im stariji naređivali. Sigurno su se i oni ponekad osjećali poput nas, poput lutaka na koncu. Svi su njima manipulirali, svi su im govorili što da rade, imali su, poput nas, osjećaj da ih nitko ne razumije i nikad neće razumijeti. Ali nije baš sasvim tako. Nije istina da nas nitko ne razumije. Ako se mi potrudimo biti dobri prema drugima i ako mi pokušamo razumijeti druge, prihvatiti ih sa njihovim greškama, a ujedno i priznamo svoje greške i drugi će prihvatiti nas. I drugi nas mogu razumijeti, mogu nam pomoći i mogu nas podići kad smo dolje, kad mislimo da nikog nema i da nas nitko ne čuje.

Djeco, pokoravajte se svojim roditeljima u Gospodinu, jer je to pravedno. "Poštuj svoga oca i majku" - to je prva zapovijed popraćena obećanjem: "da ti dobro bude i da dugo živiš na zemlji!"

A vi, očevi, ne ogorčujte djece svoje, već ih odgajajte stegom i opomenom Gospodnjom!

Ef 6, 1-4

Božić u srcu:

Dom za starije i nemoćne osobe "Strahija" u Hodošanu

Dom za starije i nemoćne osobe u Hodošanu počeo je s djelovanjem 1996. godine. Tada su bile zaposlene dvije medicinske sestre, a danas zapošljava dvadesetak stručno obrazovanih djelatnika, medicinskih sestara, fizioterapeuta, bolničara, njegovatelja, kuhara te ostalo potrebno osoblje. Odgovorni ljudi koji su osnivači te ustanove članovi su obitelji Strahija, supružnici Biserka i Đuro Strahija te sin Siniša. Korisnicima je osim stručne pomoći omogućeno i razna druženja te aktivnosti kao organizirane svete Mise i ispovijedi u domu. u suradnji s Župnikom organizira se jednom godišnje posjet Svetišta u Mariji Bistrici, posjeti kud - ova te razni drugi susreti.

Starost kao sastavni dio životnog puta donosi čovjeku i lijepih i teških trenutaka, no ono po čemu je starost neprocjenjiva i očajljiva iz perspektive promatrača, zasigurno jest bogatstvo iskustava, a ponajviše sjećanja. Kao djelatnica ove ustanove često imam priliku radovati se i uživati u tom bogatstvu kojim me daruju oni s kojima dijelim na neki način kroz svoj posao svoj i njihov životni put. Božić kao vrijeme radosti, zajedništva i ljubavi zasigurno u svakom čovjeku budi li-

16

jepe i nezaboravne trenutke iz prošlosti i budi nadu u budućnost. Želeći nekako zahvaliti onima koji su sa mnom podijelili radost svojih sjećanja na Božić, donosim ih ovdje napisane, a vama dragi Čitatelji neka ta prekrasna sjećanja ispune srce svakom nadom, jer Božić jest blagdan Nade, Ljubavi i Mira, a isto tako neka ove slijedeće riječi koje ćete pročitati budu za vas jedan poticaj da nikad ne posustanete u darivanju ljubavi bližnjemu, a i poziv da posjetite naš dom i na taj način podijelite radost onima koji nas mogu poučiti mudrosti života i koji su na životnom putu na kojeg ćemo svi jednog dana kročiti.

Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe i što god želiš da drugi tebi čini, čini i ti njemu.

Vadlja Matilda (70. god.):

“Razmišljanje o Isusu čini me sretnom. Rođenje Božjeg Sina radost je za svakoga, a pogotovo za bolesnog čovjeka koji živi stalno na jednom mjestu i ima vremena za razmišljanje. Teško mi je, jer ne mogu ići u Crkvu,

stopostotni sam invalid, ali sjećam se da je u obitelji Božić bio radostan događaj iako smo bili siromašni. No spokojstvo i sloga koji su nas okruživali tih dana nadopunjavali su to siromaštvo neopisivim bogatstvom sreće, nade i jakosti koju može dati samo Isus.”

Marija Martinec (72. god.):

“Navikla sam se na život ovdje, na ljude s kojima osjećam povezanost, bliskost i zajedništvo. Božić budi poseban osjećaj kojeg jako teško mogu opisati, samo znam da mi srce ispunjava radošću, milošću i mirom.”

Marija Tompić (83. god.):

“Na Božić smo uvijek svi bili zajedno pa smo se tom blagdanu uvijek veselili. U vrijeme kad sam bila mala, u kuću smo nosili slamu na kojoj smo spavali kao i naš mali Isus. Božić su nam uvijek prvi čestitali djed i baka, a od djeda bi smo uvijek dobivali rakiju s medom. Danas sam se pomirila sa svime no još uvijek mi fali dom. Djeca su mi po svijetu, razdvojeni smo, ali iako daleko povezani smo sjećanjem i ljubavlju koju osjećamo jedni za druge.”

Ana Lončarić (90. god.):

“Božić je za mene najljepši dan. Iako nisam s obitelji, već sam dvadeset i dvije godine sama, još uvijek ih osjećam u srcu. Svim ljudima bih poručila da Božić donosi mir, blagostanje i ljubav koja ispunjava svako srce, ali neka se otvore tom događaju, neka se Isus rodi u njihovim srcima.”

Amalija Željeznjak (73. god.):

“Rođena sam kao Kršćanka i Božić mi je uvijek bio najmiliji blagdan, no jer sam sama postaje mi nekako tužan, nedostaje mi moja obitelj, ali ostaje mi nada. Svim ljudima želim mir, da se poštuju međusobno, bez obzira na boju kože, rasu, nacionalnost, vjeru i stranačku pripadnost. Poručujem svima da iz svog srca istisnu mržnju i otvore srca svakom čovjeku i svemu što nas okružuje.”

Marija Toth

Molitva starca

Tebi se, Jahve, utječem,
ne daj da se ikada postidim!
U pravdi me svojoj spasi i izbavi,
prikloni uho k meni i spasi me!
Bože ti mi bijaše učitelj od mladosti moje,
i sve do sada naviještam čudesa tvoja.
Ni u staosti, kad posjedim,
Bože, ne zaupsti me,
da kazujem mišicu tvoju naraštaju novom
i svima budućima silu tvoju,
i pravednost tvoju, Bože, koja seže do neba,
kojom učini velika djela.
Bože, tko je kao ti.
Trpljenja mnoga i velika bacio si na me:
ali ti ćeš me opet oživjeti
i opet me podići iz dubine zemlje.
Povećaj dostojanstvo moje
i opet me utješi:
A ja ću uz harfu slaviti tvoju vijernost, o
Bože,
svirat ću ti u gitaru, Sveće Izraelov!
moje će usne klicati pjevajući tebi,
i moja duša koju si spasio.

iz Ps 71 (70)

NAŠI KRŠTENI, VJENČANI, UMRLI 2003.

Radost je roditelja i kumova kada krste dijete, mladića i djevojke kada pred oltarom predaju sebe, žalost rodbine kada nekoga izgube, pa stoga i radosnima i žalosnima posvećujem ovu rubriku na trajan spomen.

Kršteni: (Ukupno 51)

Leon Tišljarić,	Nikolina Bihar,
Siniša Sakač,	Petar Vlahek,
Nikola Kramar,	Dino Mikec,
Damir Vidović,	Rea Jurčec,
Melani Košak,	Robert Vrhar,
Gabriela Vidović,	Karlo Levačić,
Leonard Ivković,	Roko Sabol,

Karla Mikulan,	Doris Dominić,
Matija Žvorc,	Rea Sabol,
Damjan Jedud,	Paola Horvat,
Anja Sabol,	Mateo Stojčević,
Domeniko Strahija,	Martina Smolek,
Leon Zadavec,	Sanela Smolek,
Rea Vlahek,	Denis Smolek,
Vita Vlahek,	Zlatko Bistrovic,
Viktoria Čurila,	Karlo Dominić,
Magdalena Novak,	Dora Slamek,
Filip Kolarić,	Antonio Ladašić,
Ivona Smolek,	Leon Horvat,
Vinko Brkić,	David Kos,
Marta Bogomolec,	Noah Ivoš,
Doroteja Hegeduš,	Nina Zelenić,
Siniša Horvat,	Matija Lovrenčić,
Melani Jurčec,	Tena Hanić,
David Pintarić,	Mihael Sirc
Korina Kanižaj,	

Vjenčani (Ukupno 28 pari)

Darko Branilović i Gabriela Beezov-a,
 Josip Horvat i Nataša Barić,
 Goran Ladašić i Anđelka Vlahek,
 Nikola Slamek i Renata Kovač,
 Stjepan Petrović i Ružica Džido,
 Franjo Zrna i Tanja Šopar,
 Nikola Gnjatović i Jelena Molnar,
 Perica Zrna i Renata Jurčec,
 Emil Vuk i Manuela Šmit,
 Berislav Kovačević i Janja Vidović,
 Velimir Levačić i Andreja Novak,
 Damir Jurčec i Sara Jakovljević,

Dejan Udovičić i Slađana Molnar,
 Đuro Šafarić i Vladimira Sabol,
 Danijel Novak i Katarina Sabol,
 Ivan Zrna i Sanja Novak,
 Josip Mučić i Ivana Zrna,
 Rok Pavčec i Manuela Šket,
 Domagoj Horvat i Lidija Mandli,
 Dubravko Čonkaš i Silvija Frančić,
 Ninoslav Slavinić i Natalija Dominić,

Mario Čanadi i Sandra Strahija,
 Damir Panić i Matea Čanadi,
 Roman Kanižaj i Sandra Markulin,
 Tomislav Blažeka i Renata Sabol,
 Mario Kontrec i Ines Mlinarec,
 Zlatko Vidović i Dajana Čuturić,
 Dragutin Bađari i Nada Veg.

Blagoslov povodom pedeste obljetnice
 braka Lenarda i Milke Ivković

Umrlji (Ukupno 55 do 20.12.2003.)

Marija Jalšovec,
 Valent Mikec,
 Agneza Pandur,
 Terezija Kontrec,
 Ljerka Blagus,
 Marija Kolarić,
 Jela Habuš,
 Katarina Zrna,
 Jelena Zelenić,
 Franjo Blažinčić,

Josip Pintarić,
 Jelena Branilović,
 Katarina Bacinger,
 Julijana Naranda,
 Trezija Blažeka,
 Luka Sabol,
 Josip Kocijan,
 Katarina Vablja,
 Stjepan Jurčec,
 Marija Toth,

Veronika Strahija,
 Stjepan Vablja,
 Magdalena Breznica,
 Franjo Jalšovec,
 Viktor Hađikan,
 Franciska Horvat,
 Katarina Vuk,
 Magdalena Lončarić,
 Dragutin Sabol,
 Ivan Varović,
 Antun Švenda,
 Stjepan Purgar,
 Anđela Vablja,
 Štefanija Kivač,
 Ivan Kolarić,
 Franjo Hađikan,
 Ivan Naranda,
 Marija Košak,

Vinko Cikač,
 Marija Ključariček,
 Katarina Barić,
 Josip Kerovec,
 Jela Sabol,
 Aleksa Kupec,
 Josip Kolonić,
 Marko Jančec,
 Jelena Belovari,
 Josip Barić,
 Marija Horvat,
 Vladimir Bengez,
 Josip Baranašić,
 Monika Srnec,
 Julijana Jesenović,
 Josip Jesenović,
 Tomo Hertarić,
 Katarina Jasnić,
 Jelena Purić

Božićna i novogodišnja poruka našeg biskupa Marka

Draga braćo i sestre!

U božićnoj noći diljem cijele naše zemlje naviješta se evanđelje: "Danas nam se rodio Spasitelj-Krist Gospodin!" (Lk 2,11)

No, za njega nije bilo mjesta u svratištu, rodio se u štali, a njegova majka položila ga je u jaslice. Stoga, evanđelist Ivan kaže u svom evanđelju: "Dođe k svojim, ali ga njegovi ne primiše." (Iv 1, 11)

Ima li danas za Spasitelja kod nas mjesta? Imamo li mjesta jedni za druge? Ima li mjesta za dijete u našoj obitelji?

U svratištu nije bilo mjesta za novo svjetlo, zato ga majka položi u jaslice. Tu su ga našli pastiri.

Štalicu i jaslice mnogi žele imati u svojoj kući. No, jaslice su ondje gdje je Isus prihvaćen, gdje se evanđelje sluša i živi, gdje god ljudi svjedoče dobrotom koja je odsjaj Božje ljubavi.

Ne smijemo zaboraviti: "Svima koji ga primiše, podade moć da budu djeca Božja." (Iv 1, 12)

"Gledajte kako je velika ljubav koju nam je nebeski Otac darovao!" (Iv 3,1): biti djeca Božja.

Evanđelje nas vodi k jaslicama gdje bijaše mjesta za Isusa.

I mi smo pozvani k stolu gdje se lomi kruh života i daje kalež spasenja. Sve one koji su bez doma Stol Gospodnji čini Božjim ukućanima.

20

Ako kod Boga ima mjesta za sve nas, budimo i mi biti otvoreni jedni za druge! Bog je rođenjem postao jedan od nas! Gdje se Isus nalazi, tu raste radost i mir. Također i u naše vrijeme.

"Ne bojte se!" - ta riječ se nalazi na mnogim mjestima u Svetom Pismu, ali u božićnoj noći ta riječ nam napose srce dira jer nas tješi i raduje. Bog je tu, On je s nama u svim našim strahovima, u našim patnjama i u svim našim tjeskobama.

Zašto su pastiri krenuli u Betlehem od svojih stada, zašto smo mi ovdje u crkvi - zato da slavimo Božić, rođenje našega Gospodina: Bog je tu. Postao je djetetom da nás učini djecom Božjom.

Stoga i mi vjerujemo i u toj vjeri otvaramo srce u predanju: "Isuse mileni, Bože moj, srce ti dajem da sam tvoj."

Sretan Božić želim svima vama, dragi vjernici, vama dragi bolesnici i invalidi, vama koji ste žalosni, vama koji ste osamljeni. Isus se rodio za sve nas!

Želim vam blagoslovljenu novu godinu! S Isusom krenimo u 2004. godinu! Ne trebamo biti u strahu pred budućnošću jer On je s nama!

Sve vas pozdravlja i na sve zaziva Božji blagoslov,

varaždinski biskup
mons. Marko Culej

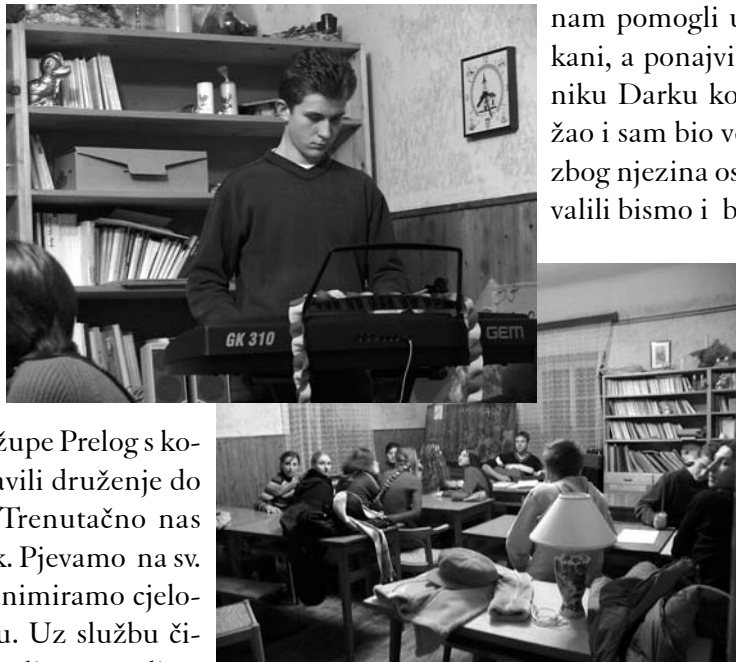
Mladi mladima

Mi mladi okupljeni oko bogoslova Zvonka Franc, sastajemo se svake subote na župnome dvoru gdje održavamo susrete mladih. Na njima uz kratko teološko predavanje raspravljamo o aktualnim pitanjima i problemima. Organizirali smo "krštenje mošta" prilikom spomena svetog Martina. Uz pjesmu, glazbu i vruće kestene veoma smo se obradovali posjetu mladih iz župe Prelog s kojima smo nastavili druženje do kasno u noć. Trenutačno nas ima dvadesetak. Pjevamo na sv. Misi, a usto i animiramo cjelokupnu liturgiju. Uz službu čitaća sami sastavljamo molitve vjernika u duhu nedjeljne evangeoske poruke. Prigodom dana sv. Nikole svojim smo pjevanjem sudjelovali u programu priredbe u Palinovcu. U adventska predvečerja uz pomoć naših majki (hvala svim Mamama), izradili smo božićne čestitke i anđelčice koje smo prodavali (hvala svima koji ste nas kupnjom podržali), želeći na taj način skupiti financijske priloge za naše potrebe, a ponajviše za naše humanitarne nakane. Na našim okupljanjima dotaknuli smo više tema i ideja. Tako smo došli na ideju stvaranja i iz-

davanja našeg župnog lista u kojem želimo iznijeti sva naša razmišljanja, događaje, poruke, imajući pritom na umu važnost trenutaka koji u vremenskom hodu postaju dio naše povijesti i koji su u opasnosti biti zaboravljeni. Hvala svima koji su nam pomogli u toj našoj nakani, a ponajviše našem župniku Darku koji nas je podržao i sam bio veoma radostan zbog njezina ostvarenja. Zahvalili bismo i bogoslovu Mladenu Škvorcu koji nam je svojim umijećem i iskustvom uređivanja časopisa pomogao i podnio najveći, ali radostan teret stvaranja,

oživotvorenja jedne ideje.

Naveli smo da nas trenutačno ima oko dvadesetak, a svi znamo da je svaki čovjek jedinstven i stoga predstavlja neprocjenjivo bogatstvo, stoga vas sve pozivamo da nam se priključite te da tako ojačani i obogaćeni krenemo zajedno na put odrastanja, stvaranja i radovanja životu i izazovima koji su pred nama kršćanima.

Muka Isusova

Film redatelja Mela Gibsona govori o posljednjih 12 sati života Isusa Krista. Snimljen je na dvama mrtvim jezicima: latinskom i armejskom. Iz Vatikana stižu pohvale na Gibsonov uradak te se odbacuju primjedbe o antisemitskim porukama filma *The Passion of the Christ*.

Prema dosad objavljenim planovima, službena premijera filma trebala bi biti na Čistu srijedu, 25. veljače iduće godine.

uredio: Igor Ivković

Gospodar prstenova

Prstenova družina, prvi dio trilogije počinje uvodnim objašnjenjem da je čaroban prsten iskovao Sauron, mračni gospodar Mordora, a njegov je vlasnik uživao u koncentratu moći dok mu prsten nije oduzet. Sauron je prikupljao snage za ponovno osvajanje, a za to vrijeme prsten, za koji se mislilo da je izgubljen stoljećima, mirovao je u idiličnom Shireu, u džepu hobita Bilba Bagginsa. Međutim, njegovu nećaku Frodu prsten će donijeti sasvim drugačiju sudbinu. Priča počinje dolaskom čarobnjaka Gandalfa na proslavu Bilbova 111. rođendana. Tom prilikom Bilbo predaje svom nećaku Frodu prsten. Frodo od Gandalfa dobiva zadatak da odnese prsten na planinu Usuda, jedino mjesto na kojem se prsten može uništiti, jer je tamo i iskovan. U toj misiji spašavanja Međuzemlja od Saurona i njegove vojske orka i goblina Frodo se pridružuju njegovi prijatelji Sam, Merry, Pippin, pa borci Aragorn i Boromir, patuljak Gimli, plavokosi vilenjački ratnik Legolas te sam Gandalf. Sauron regrutira vojsku za osvajanje Međuzemlja, a njegovi jahači traže prsten.

D v i j e kule nastavljaju tamo gdje je prethodnik stao. Ono što se u početku smatralo nedostatkom - činjenica da prva dva dijela neće imati pravi svršetak - postalo je prednost. Jedini je flashback prikaz Gandalfove borbe s Balrogom, koja je za njega naizgled bila kobna. Ali već na početku on se vraća u film, ne više kao sivi već kao bijeli čarobnjak, znatno moćniji nego što je bio. Usmjerava Aragorna, Legolasa i Gimlija prema kraljevstvu Rohan, koje će uskoro biti na udaru snaga zlog čarobnjaka Sarumana. Njih su trojica dotad pokušavali sustići Orke, koji se zarobili Pipina i Merry. Oni su se pak uspjeli osloboditi i ući u čarobnu šumu Fanghorn, gdje susreću Ente, drvene šumske pastire, koji su ustvari drveće. Istodobno, Frodo i Sam nastavili su put prema Mordoru, gdje bi trebali uništiti prsten...

K O N K L A V A
L A Z A R K P A
A J R Z A O D S
R M E A S K I U
A N A T R R U A
O A O D A A L M
N L U K A M S E

Pronađite:

KONKLAVA SARA
KLARA MARKO
NOA EZRA
LAZAR MATEJ
LUKA MUKA
APOSTOL ADAM
EMAUS

Osam slova koja vam preostanu dat će vam naziv najuzvišenije službe u Crkvi koju odnedavno nosi i naš nadbiskup msgr. Josip Bozanić.

Svoje točne odgovore pošaljite na adresu župnog ureda u Svetom Jurju u Trnju. Slijede nagrade za najbrže rješavatelje.

ZABAVNA STRANA

uređuje: Goran Novak

Rješavao Haso križaljku i odjednom zapeo.

Počeo se lupkati po glavi.

Na to dođe Mujo te vidi nervoznog Hasu.

A Haso će njemu: Bolan Mujo daj mi reci jel' ti znaš kako je prezime onom poznatom znanstveniku Volta?

Pa sad...

Misli on misli odjednom kaže: Da nije možda Đontra ?!

Počeo mali Perica kasniti kasniti u školu,
pa ga učiteljica pita zašto kasni svako jutro.
- Učiteljice samo se držim propisa. Tu je kraj škole
Znak: USPORI ŠKOLA !!!!!

Vi ste pijani, oči su vam crvene . - upozorava policajac vozača.

Ako ćemo se vrijeđati, vama su klempave uši !! - odgovara ovaj.

*Dijete nam se rodilo,
Sin nam je darovan...*

Iz 9,5